

[Lis Starcke]

de vanskeligheder, som vi også godt ved der har været inden for Det kgl. Teater.

Jeg synes, at det trods alt har været meget godt, at vi har fået denne drøftelse. Jeg tror ikke, vi er blevet meget klogere. Jeg tror ikke, der er nogen, der er kommet med den helt geniale løsning. Jeg glæder mig til, at vi får projektkonkurrencens resultat, sådan at vi bedre kan bedømme tingene, og jeg er glad for, at ministeren har sagt, at til den tid vil man også drøfte andre ting. Det er man simpelt hen nødt til i et demokratisk samfund.

Waldorff (VS):

Ministeren startede sit svar med at tilslutte sig de røster, som havde været fremme om, at de konservative var for tidligt ude med deres debat om Det kgl. Teater her. Ministeren fik tilslutning fra fru Birte Weiss og forbavsende nok også fra SF og DKP. Det er måske nok lidt løgn, når jeg siger, at det var forbavsende, at DKP tilsluttede sig, for DKP er vel nok det parti, som er den varmeste fortaler for den højborgerlige kunst her i folketinget.

Men jeg mener faktisk ikke, det er for tidligt, denne diskussion bliver rejst. Jeg mener desværre, det er for sent. Det er rigtigt, når de konservative understreger, at der er et dårligt beslutningsgrundlag for diskussionen om, hvilket alternativ man skal vælge omkring Det kgl. Teater. Jeg er bare uenig med de konservative i, at det specielt skulle være folketinget, som manglede et beslutningsgrundlag. Jeg mener faktisk, det er befolkningen, der mangler et beslutningsgrundlag for, hvad der skal ske.

Når jeg vil fokusere på befolkningen og ikke på folketinget, og når jeg synes, det er nyttigt, at man rejser denne forespørgselsdebat, er det, fordi jeg mener, at vi med ombygningen af Det kgl. Teater har endnu et eksempel på, hvordan man vil trække mammutprojekter ned over hovedet på den befolkning, som kun i begrænset udstrækning får glæde af disse projekter, men som til gengæld i hvert fald får lov til at betale for dem.

Jeg kan også sige det på en anden måde. Ombygningen af Det kgl. Teater er et projekt, som staten og kultureliten vil bosse igennem. Man vil gøre det hensynsløst, man vil gøre det uden at inddrage den befolkning, som skal betale foretagendet. Det blev særlig

understreget ved indlægget fra fru Birte Weiss, som opfattede en debat om Det kgl. Teater som en forplumring af et lovende arbejde og opfordrede til, at man afstod fra en substansdiskussion.

Man må altså konkludere, at hvor staten og ikke mindst kulturministeren har fremført en meget kraftig ideologi omkring decentralisering, omkring sikring af høringer af befolkningen, omkring offentlighedsfaser og alt sådan noget sjov, når det drejer sig om kommuner og amter vel at mærke, er man villig til at køre lige durk igennem, når det er staten og i dette tilfælde kultureliten, som skal have varetaget nogle interesser.

Jeg vil godt sige, at VS går kraftigt imod de ombygningsplaner, der eksisterer for Det kgl. Teater. Det vil jeg angive tre grunde til. Dels de lokalpolitiske og de planlægningsmæssige, dels de kulturpolitiske overvejelser og endelig nogle økonomiske overvejelser. Jeg vil godt sige med det samme, at det er ikke, fordi vi har noget imod at ofre ¼ mia. kr. på kulturpolitiske formål, men vi er fundamentalt uenige i den måde, man vil bruge pengene på i forbindelse med en ombygning af Det kgl. Teater.

Først om de planlægningsmæssige forhold. Vi har i VS – det var i forbindelse med SV-regeringens dannelse – haft lejlighed til at citere Klinisk ordbog omkring begrebet skizofreni og specielt i denne forbindelse socialdemokratiet. Dengang kulturministeren endnu var miljøminister, omtalte han i sin landsplanredegørelse for et års tid siden de meget alvorlige problemer, der eksisterer i de gamle byområder. Han pegede på nødvendigheden af istandsættelse og modernisering af eksisterende bygninger og bevaring af værdifulde kvarterer og sagde, at hvis der bliver tale om nedrivning, må der skabes luft og flere friarealer og plads til en bedre serviceforsyning. Det sagde miljøministeren, men alt det har tilsyneladende ikke nogen særlig betydning for kulturministeren.

Gammelholm er et meget hårdt belastet kvarter, og det er et stærkt mishandlet kvarter. Det er et af de tættest bebyggede områder i landet med en bebyggelsesprocent på omkring 400, altså en kynisk overbebyggelse af området. I 1971 udtalte boligkommissionen, at karreerne er meget tæt bebygget med side- og baghuse, som for de flestes vedkommende er kondemnable på grund af mangel